

Aşk Çarpması

Ferhat Korkmazcan

Editör

Büşra Şahin

Kapak Tasarımı

Sezen Çağlı

Mizanpaj

Neşe Siyamoğlu

Argo ifadeler içermektedir.

ISBN: 978-625-6718-08-1

1. Baskı: Nisan 2024

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden ve yazardan izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Yazardan Direkt – Türkiye

Yazardan Direkt Elektronik İletişim Tanıtım Paz. ve Tic. Ltd. Şti

Altın-tepe mah. İstasyon Yolu sok. No: 3/1

Maltepe / İstanbul

Tel: 0216 3011213

Sertifika No:47456

Baskı ve Cilt

JOLY SPACE OZALİT KIRTASIYE BİLİŞİM TİC. LTD. Ş Tİ .

Çınar Mah. Kadirhas Cad. Kalender Sok. No:1/A Maltepe/İstanbul

Sertifika no: 74091

Canım eřim Esra'ya...

O Vakit

Kurt da kuş da bizdendi o vakit
İnsan çürümemişti, su kirlenmemişti
Turnalar selam getirirdi
Aşk da bizdendi o vakit
Ve ben daha küsmemiştim sana
Ne vakit toprağa düştü insan
Çürüdü her yer, koktu su
Selamsız sabahsızdı yer, gök
Vakit akşamlydı, bende hüznü vardı
Turnalar, kanatları kırık
Dibe vurmuştu zaman benim gibi
Ve aşk, o da küsmüştü sana benim gibi

1

Aşkın Çarpımı

Ölülerin ve delilerin değişmediği bu kadim şehirde bir uğultu vardı. Sadece biz insanların yani çürüyenlerin duyduğu, duya-bildiği bir uğultuydu. Bu uğultulu çürümüşlükteki tek güzel şey aşktı. Aşk ise şişedeki cin gibiydi. Şişeden çıkıp şehrin sokaklarına dolup taşmak için fırsat kolluyordu. Bu fırsatı da Ali ve Zeynep verebilirdi ancak.

Şehri bir kanser gibi saran beton apartmanlardan birinde Ali, defterine not düşüyordu:

“Her şey o kadar güzel gidiyordu ki bütün bunlar düş müydü yoksa gördüklerim, düşlediğim gerçekler miydi? Ne olursa olsun gözümün görebildiği kadar vardı her şey, göremediği kadar yoktu. O zaman neydik biz? Ferhat ile Şirin, Leyla ile Mecnun, Aslı ile Kerem? Ne efsane olabilirdik ne de genç aşıklara ilham verebilirdik ama çocuklarımıza, torunlarımıza anlatacak kadar da güzeldi yaşadıklarımız. En azından onlara gösterebilirdik sevmenin nasıl olacağını. Neydi o zaman bizimkisi? Aşk çarpmasıydı. Hem ne çarpma! Yüzümde patlayan Zeynep’in tokadı beni iliklerime kadar çarpmıştı. İşte bizimkisi buydu, aşk çarpmasıydı! Köye gittiğim o ilk yaz, bizimkilerin de dedemlere günah çıkarma fırsatlarıydı. Kimsenin gitmek istemediği o köye beni gönderip bir nebze olsun vicdanlarında tutsak ettikleri huzursuzluğu yatıştıracaklardı. Sadece bana yaramıştı bu. Dedem